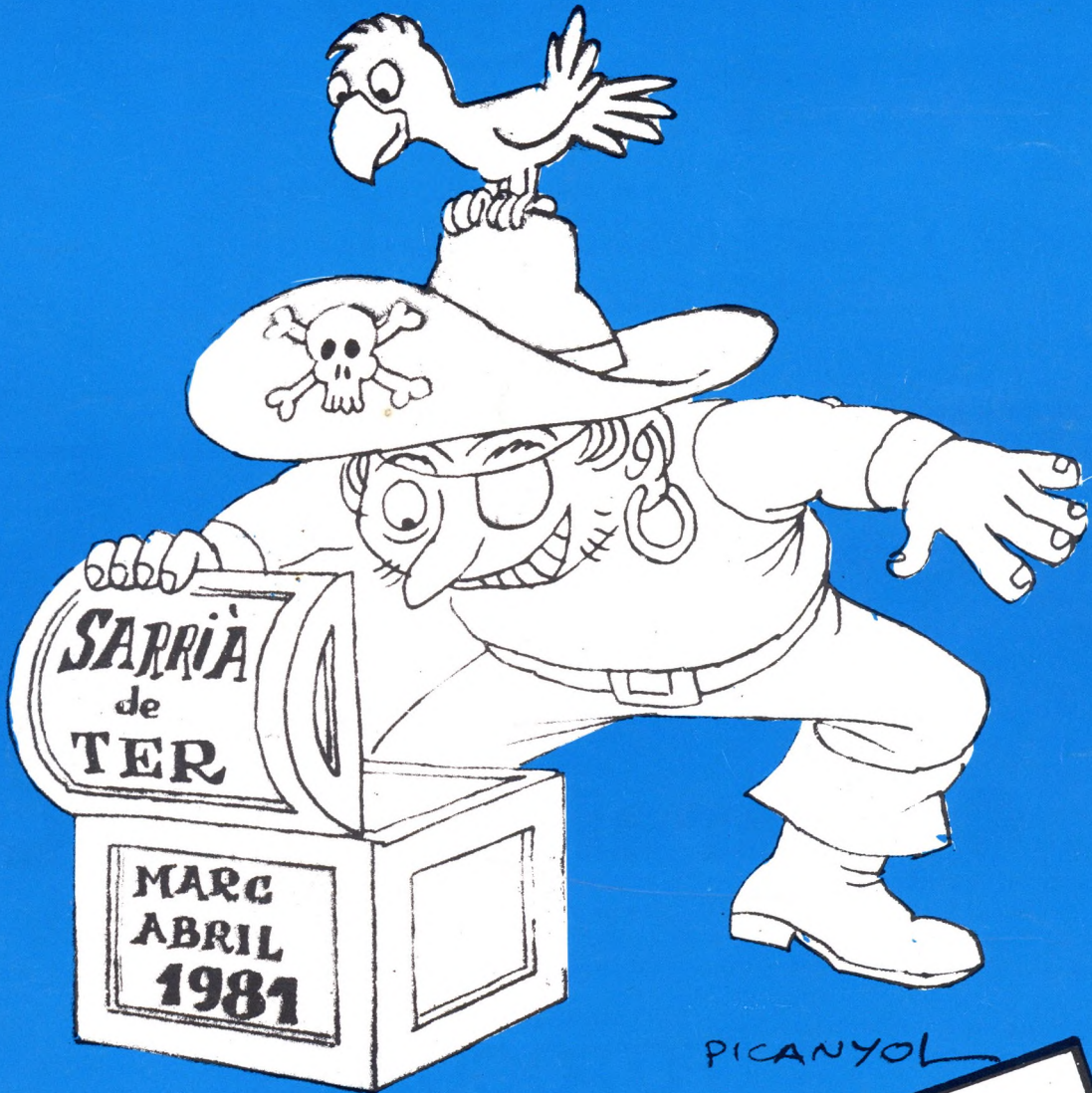

POBLE

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

SARRIÀ - PONT MAJOR

MARÇ 1981 * N.º 13

**IIon MES CULTURAL
DE SARRIÀ**

A més d'Auto-Escola, els hi ofereix
TALLER DE REPARACIÓ
per a tota classe d'Automovils

Major, 11 - Telf. 21 25 12
Ctra. Sarrià de Dalt, s/n. - Telf. 20 56 97

SARRIA DE TER

Comercial PUJOL

FOTOCOPIES

***PRODUCTES** de **NETEJA**
***PINTURES MARINES**
i per a **DECORACIÓ**
***ESPECIALITAT** en
PINTURES ANTIÒXID

tel. 21.56.12

Germans Ensesa n°7
SARRIA DE TER

editorial

"ARA TORNA ÉSSER L'HORA SEGADORS"

Arrel dels greus i nefastos esdeveniments que han hagut de patir tots els pobles de l'Estat Espanyol s'ha anat creant progressivament arreu un clima d'incertesa, fet que ha portat una llarga i desorbitada tirallonga de curioses declaracions, "manifestos", dubtes i vacil·lacions.

Per uns moments tot va trontollar, hom creia altra vegada que els esforços pel redreçament de la democràcia no havien servit per res. Sortits ja fa uns quants dies de l'ensurt del "cop de mà", han començat a aparèixer les contradiccions. Hom ha sentit a parlar durant aquests dies de coses realment impensables. S'ha sentit en boca de gent del nostres carrers, d'habitants i veïns del nostre poble, coses com aquestes: I ara de què serveix tota aquesta faramalla del català?.. De què caratsus serveix tot això de l'ensenyament en català, dels problemes dels funcionaris, de la collonada de l'Autonomia, si amb un altre cop de mà tot se'n podria anar en orris?

Coses semblants a aquesta hem sentit de gent dels nostres carrers. Ens hem adonat com els recents esdeveniments han fet que la gent vacil·lés, que dubtés de la integritat d'un país. La gent per una manca de coneixements està oblidant la seva terra, la catalana, la seva parla, s'està posant en dubte, en definitiva, la fermesa del poble català.

En aquests moments de dubte cal afermar-nos en els nostres principis, al nostre arrelament a la terra, a la democràcia. Els que hem lluitat per la integritat del país català, no volem que tot s'ensorri per culpa de tots aquells que no han esmerçat ni un bri de la seva voluntat, perquè el poble, el país, el veïnat arribés a bon port. En moments de vacil·lacions, no podem deixar de lluitar per arribar a un ple desenvolupament de les facultats del poble català i això és quelcom que hom ha de comprendre. Els que vivim a aquesta terra sabem que ella no té res d'incerta; convivim tots plegats en indrets en els quals, ara més que mai, han de tornar a vèncer les arrels profundes de la nostra convivència, el treball i la democràcia.

Això és el deure que tots tenim, el de mantenir la fraternitat i la solidaritat plena entre tots nosaltres, tant els que nasquérem aquí com els que vingueren de fora. Cal, ara més que mai, lluitar per un sol poble on siguin per sempre segurs els ponts del diàleg, o no defalleixi la nostra llengua i les nostres institucions. Des dels nostres més petits indrets ens hem d'afermar per tirar endavant una terra i un país que no vol morir. Ara torna a ésser l'hora Segadors, ara més que mai per la lluita d'un sol poble, el poble català.

DIRECCIÓ

Consell d'Edició

REDACCIÓ

Narcís Casassa

Fidel Rincón

Narcís Baix

Josep Cros

Quim Rodríguez

Nicolau Pichardo

Josep Bou

Assumpció Vila

Joan Pallas

Josep Brugada

Raimunda Coll

Maties Martí

EDITEN

Unió Esportiva Sarrià

A.V. Pla de l'Horta

A.V. Sarrià de Dalt

A.V. Sarrià de Ter

A.V. Pont Major

Consell Municipal de Sarrià

COORDINACIÓ

Guillem Ramos i Cata

IMPRESSIÓ

Impremta Pagès

Tipografia-Offset

Tel. 42 01 07 - Anglès

Diposit Legal: Gi. n.º 2-1980

La Revista POBLE agraeix a totes les Entitats, tant socials com comercials, llur col·laboració.- No es fa responsable de les opinions dels seus col·laboradors

Informe

EL TEATRE I EL PUNT DE VISTA

HOP SINYORI! de Michel de Ghelderode a la Mostra.

L'obra que presentà el propassat dia 7 de març el grup de teatre del TEI de Sant Marçal, HOP SINYORI! continua movent-se en les temàtiques clàssiques de Michel Ghelderode. Si en "Fastos Infernals" vàiem com perduraven les temàtiques de caire anticlericalista i criticista vers l'ordre moral establert, en Hop Sinyori! aquests temes encara hi són també perdurables. HOP SINYORI! és un muntatge escènic en el qual els personatges juguen un paper essencial en tant que descabdelladors de les matèries clàssiques de l'ordre social. Els temes de l'antiga societat clàssica i arcaica són perfectament evidenciats en l'obra; temes com l'amor, la política, la religió, el militarisme, etc.

L'espectacle és muntat al damunt d'un espai escènic fix on els personatges van apareixent i desenvolupant el seu paper. HOP SINYORI! és el personatge clau, és el personatge oprimint on es descarreguen sobre d'ell les terribles conviccions dels altres personatges. El personatge Hop Sinyori! encara encarna uns valors, però aquests són reduïts a res en fer aparició sobre d'ell les forces del mal; aquestes forces destructores descarreguen sobre Hop Sinyori! llur mofa sarcàstica. Els personatges que resten al damunt de l'escenari després de la desaparició d'Hop Sinyori! es baten en una ferotge i aferrissada dialèctica per tal de desmitificar la tirallonga de temes que apareixen a l'obra: l'eroticisme, la luxúria, la religió, la moral. Concretament els temes de la moral establerta constitueixen els temes a tergiversar en el decurs dels diàlegs que van sostenint els personatges. El paper i el valor dels personatges és precisament aquest, aportar quelcom de nou al debat desmitificador dels valors clàssics de la societat també clàssica i arcaitzant.

Hem de dir que el muntatge escènic contribueix a mantenir aquest to i ambient gairebé funerari i tenebrós, el qual també caracteritza "Fastos infernals", obra en la que l'olor d'incens es barrejava profundament amb la immoralitat i els signes clars d'anticlericalisme.

Els dos ninots que apareixen a l'escenari i que se'ls atorga el paper de traidors espies, són dos elements ben caracteritzats a l'obra i donen el contingut sarcàstic i un tant humorístic de Hop Sinyori!

La temàtica de l'obra és, doncs, en funció de les mateixes creences religioses i morals del mateix espectador. Hop Sinyori té un fons o un revers el qual està a disposició del judici que en tregui el mateix espectador.

"CRIM I SILENCI" de JOSEP C. TÀPIES.

Representat pel Grup Teatre Joventut de Breda.

"Crim i Silenci" constitueix una peça clàssica del melodrama, que gira en aquest cas a l'entorn del descobriment d'un assassinat i un assassí. Es tracta d'una trama argumental a la manera dels envitricollaments temàtics de les novel·les de l'Agatha Christie. L'obra presentada no depassa els límits del millor teatre dramàtic. "Crim i Silenci" es queda a mig camí en tant que argumentació o temàtica. El melodrama presentat posseeix, en essència, un ampli fons moralitzador i allisonador. La peça tractava de commoure, mitjançant la violència de les situacions i l'exageració del sentimentalisme, la sensibilitat dels espectadors. Ho aconseguí? No ho podem precisar, però creiem que un públic mínimament avesat al teatre depassa ja les situacions escèniques llagrimoses o tendents al reflexe del pur "serial". Cal destacar en la posada en escena de "Crim i Silenci" a Sarrià de Dalt la voluntat d'uns actors aficionats constants a les dures tasques del teatre "amateur".

EL "POTI-POTI" TEATRAL DEL GRUP DE TORROELLA

Certament el grup empordanès "La Carota", de Torroella de Montgrí, ens presentà una miscel·lània teatral en la qual en un mateix escenari ens foren representats diferents gèneres i estils que componen el "corpus" teatral. Mitjançant determinats textos literaris, assistírem plenament a la contemplació del monòleg, el mím, la dansa, la cançó i el diàleg a l'entorn del marc comú d'un agitat cabaret. La representació adquireix un caire més acurat en iniciar-se la segona part de l'espectacle. Domina en certs moments la mobilitat, agilitat i capacitat d'improvització damunt de l'escenari i en algun personatge d'una manera excel·lent en el mateix pati de butaques. L'humorisme d'algunes seqüències tapa tal vegada un xic les mancances que hom trobà progressivament en l'obra. Hauríem de destacar el treball d'un grup força nombros que ofereix àmplies possibilitats dins el camp del teatre "amateur".

GUERAU D'AIRRÀS

Entrevista

ENTREVISTA AMB EN QUIM RODRÍGUEZ, ACTUAL PRESIDENT DEL CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ

Després dels darrers esdeveniments succeïts en el ple del Consell Municipal de Sarrià arrel de la desaparició del company Just M. Casero, han estat evidents els canvis i desplaçaments de càrrecs en el sí del nostre Consell Municipal. Joaquim Rodríguez i Vidal ha assumit en l'actualitat les tasques de la responsabilitat municipal en el nostre poble. És amb ell a qui qüestionem una sèrie de punts que fan referència a la seva gestió i a les perspectives de futur del seu nou càrrec.

En començar la nostra entrevista amb en Quim Rodríguez el trobem com sempre treballant a la seva nova taula de treball, en mig de papers i imbuït en un apretat programa de convocatòries de reunions.

Comencem la nostra xerrada amb en Quim Rodríguez preguntant-li:

— Perquè en Quim Rodríguez com a President del Consell Municipal?

— Mira, produïda la vacant d'en Just M. Casero a la Presidència del Consell Municipal se'ns presentaren dues opcions: En primer lloc seguir la metodologia legislativa o jurídica de la disponibilitat d'un regidor actiu de l'Ajuntament de Girona o bé cercar una solució com la que hem adoptat. És a dir, havent viscut un any i mig l'experiència municipal a Sarrià i estant en un procés de coneixement i aprofundiment dels problemes socials de Sarrià, ens vàrem plantejar la qüestió del paper negatiu que podria haver tingut la figura d'un regidor de l'Ajuntament de Girona que assumís les tasques de Presidència del nostre Consell. Òbviament ens vàrem plantejar tots els membres del Consell la solució definitiva d'un President per Sarrià i relegar la figura jurídica del regidor de Girona.

— Com veus la tasca actual de tirar endavant els treballs que té en projecte i plantejats el Consell?

— La tasca de dur a terme els treballs del Consell evidentment no és massa planera, cal dir que el treball és difícil. El Consell ha assolit actualment una planificació gairebé general i total pel poble de Sarrià. La planificació en tots els camps de treball és programada per un període de temps força llarg. Ara, en l'actualitat, es tracta de consolidar i dur a bon port les primeres realitzacions. Hem de consolidar també determinats treballs que ja anteriorment s'havien iniciat. Ens cal continuar, òbviament, amb una profunda i extensa comunicació amb totes les entitats i associacions del nostre poble. Amb els millors criteris ens cal actuar i decidir positivament per Sarrià.

— Les recents innovacions i canvis que hi han hagut dins el Consell Municipal, com les veus?

— Bé, els canvis dins l'organització interna o de funcionament han estat evidents. Es van produir en el Consell les vacants d'un conseller Socialista i una altra

d'un conseller de Convergència i Unió. Pel que fa al canvi del conseller Socialista consultarem diferents persones vinculades estretament a les activitats i treballs que s'han dut a terme en el poble. Nosaltres, els Socialistes, cercarem una persona independent, però podem garantir que la persona que hem escollit ha estat molt vinculada al treball i a les activitats del Consell. Concretament, es tracta del cas de Maties Martí, persona la qual ha estat liargament vinculada a les tasques dutes a terme fins ara per la conselleria de Cultura, i en general vinculat als interessos culturals i populars del nostre poble.

El cas de la vacant produïda per l'home de Convergència s'ha suplert per un home el qual tingui cura de les tasques de la conselleria d'Hisenda. Conselleria que, evidentment, pot tenir un paper essencial i molt important pel Consell. La responsabilitat en aquest cas és d'en Jaume Masó.

Un canvi imminent que també podem anunciar és la substitució d'un membre de Centristes que serà ocupat per un home idoni en qüestions esportives. Narcís Casassa substituirà, doncs, a en Francesc Sala, el qual ocupava fins ara el càrrec.

— El cas dels consellers que exerceixen les tasques

en determinades conselleries, però que no viuen a Sarrià, com es veu amb ulls d'un personatge com tu que tot el dia romans pel poble?

— Mira, nosaltres des del Consell hem de demanar davant de tot responsabilitats. Cal dir que hi ha determinats consellers que han esmerçat molts esforços personals i sacrificis per tal de que Sarrià tiri endavant. Pel que fa als Socialistes hem de dir que són dues les persones que no viuen a Sarrià, però hem de dir també que ells han seguit amb minuciositat i constància la seva tasca. Amb això permeteu-me que els reconeixi ací l'esforç que aquestes persones han realitzat. Espero també que els companys de C. i U. que no resideixen habitualment seguiran també les tasques de responsabilitat i treball que s'han proposat.

— Tu, com a conseller de cultura, vas portar una política ferma i d'unificació en el camp cultural. Com serà ara a nivell de Consell aquesta coordinació, i com seran les tasques per dur a terme una política d'activitats unificades en tot el context del poble de Sarrià?

— Evidentment això és un paper que he de continuar mantenint i òbviamment assumir sempre i a tota hora. Crec que la voluntat de les Associacions i les entitats de col·laborar amb mi i amb el Consell és un dels punts cabdals per assumir la gestió en el nostre poble. El que és del tot important és que aquesta voluntat sigui recíproca. Jo crec que ho continuarà essent i positivament com ho ha estat fins ara, com quan assumia les responsabilitats d'Educació i Cultura.

— I la negociació amb Girona?

— Bé, això és un factor important a tenir en compte. Nosaltres seguim pensant en la recuperació plena del nostre poble, en definitiva cal que sigui perdurable la voluntat i capacitat de negociació. És

evident que cada conselleria ha d'assumir la seva pròpia responsabilitat per a mantenir els seus criteris i els pressupostos. Són els consellers i les tasques de cadascuna de les conselleries les que han de vetllar perquè els treballs vagin endavant. Pel que fa a Urbanisme, per exemple, tenim pressupostos que depassen els pressupostos ordinaris, cosa que en altres municipis no es troba en una magnitud tan gran; per tant ens cal vetllar profundament perquè no s'endarrerixin els projectes de caire extraordinari.

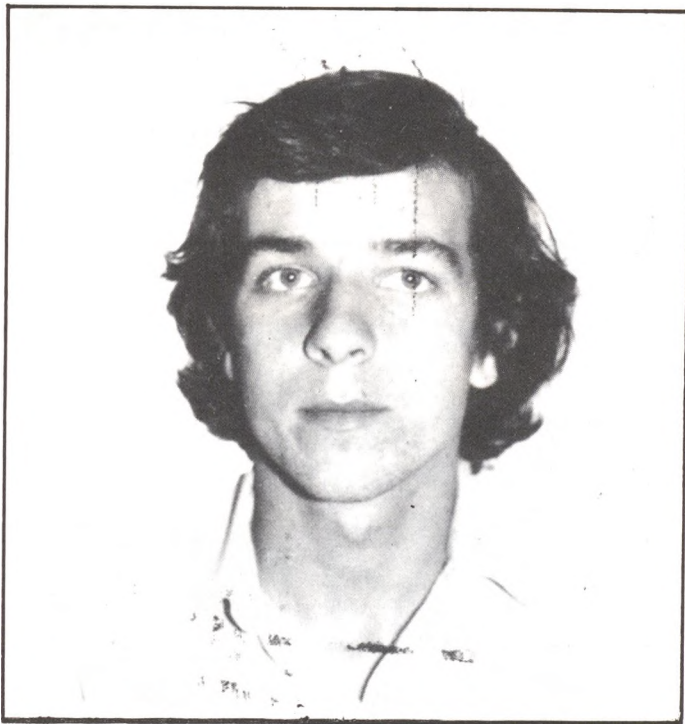
Hem d'estar a l'aguait en qüestions de crèdits especials, la nostra maniobra ha d'ésser intel·ligent per tal que no es vegin afectats els nostres projectes. I en aquest sentit la relació amb Girona serà permanent, i nosaltres creiem que seguirà essent positiva. Cal reconèixer la voluntat de l'Ajuntament de Girona, que com ningú ens està demostrant la seva comprensió per Sarrià i el seu compromís polític.

En Quim Rodríguez és un d'aquests personatges amb els quals hom pot estar parlant estones i estones sobre qüestions de Sarrià. Nosaltres ací hem apuntat alguns dels temes concrets que ara està vivint la realitat sarriana; ens queden encara al damunt de la taula molts temes per parlar; temes que en una altra avinentesa ja apuntarem. Els redactors de POBLE desitgem a en Quim Rodríguez tota mena de sort per tal de tirar endavant els problemes que actualment té plantejats Sarrià.

En sonar insistentment el telèfon i demanant pel President del Consell, nosaltres optem per cloure l'entrevista amb en Quim Rodríguez. Multitud de temes, problemes i projectes romanen al damunt de la taula del nou President del Consell. A les envistes de la II.ª edició del Mes Cultural de Sarrià, ens acomiadem d'en Quim fins a una altra estona.

JOSEP BRUGADA

JOAQUIM RODRÍGUEZ i VIDAL

Neix a Sarrià de Ter el 5 de setembre del 1956.
Fa l'ensenyament primari a les escoles de Sarrià, després als Maristes.
L'any 1970 va al seminari de Rubí (Barcelona). Hi està un curs.
Altra volta a Girona participa en diversos moviments cristians a la parròquia i al col·legi.
1973 fa COU a La Salle. Primeres reunions com a resposta als fets de Burgos, contra la pena de mort...

1974 inicia els estudis de mestre. Serà delegat de l'escola universitària del professorat d'E.G.B. Diversos estius treballa a la Torras.

Em contacte amb diversos grups polítics és empresonat el març de 1976 per propaganda "il·legal" i activitats polítiques. Surt al cap d'una setmana per les movilitzacions populars; fiança de 25.000 pessetes recollides pels estudiants. Membre creador de l'Assemblea Democràtica a Girona. Creador i membre de l'Associació de Veïns de Sarrià, amb una finalitat bàsica: donar una resposta popular a l'anèixi que s'havia produït de Sarrià a Girona.

Monitor i dinamitzador de les colònies d'estiu. Actualment és director de colònies d'esplai.

1977 fa la "mili" a València. Fa de mestre als soldats: tancat dos mesos al calabós per tractar temes com l'atur, la producció...

1978 fa de mestre a Begur.

1979 de mestre a Palafrugell. És a la candidatura dels Socialistes per l'Ajuntament de Girona. Es crea el Consell Municipal de Sarrià: responsable de la Comissió de cultura i Ensenyament.

1980-81: elegit secretari de sectorials de l'executiva de Federació del Partit dels Socialistes.

Sindicat a la FET (UGT) sector d'ensenyants.

És mestre a l'Escola "Montserrat" de Sarrià. Les activitats del Consell li acaparen el temps.

Continua jugant amb la UES (Handbol) des de que tenia 7 anys i actualment amb l'equip Nacional.

Li queda un curs per llicenciar-se en Ciències de l'Educació a la Universitat Autònoma de Barcelona. Col·labora en diverses publicacions: Revista Poble "La Fullaranca", a la premsa.

El 28 de febrer de 1981 és elegit President del Consell Municipal.

PESCADOS DEL RIO

- CONGELATS
- PRE-CUINATS

Pont Major, 136 - Telèfon 21 37 0.

PONT MAJOR -

BAR-RESTAURANT

CASA PILAR

Carrer Pont Major, 124 - GIRONA

**electricitat i
mecànica de l'automòbil**

pont major

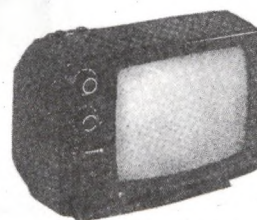
c. tenerife, 2 - telèfon 21 64 30
girona

Electrodomèstics

LLUÍS RIBAS

- * ELECTRODOMÈSTICS
- * OBJECTES DE REGAL
- * JOGUINES

Major de Sarrià, 87, 89 i 91 - Telf. 20 72 07
SARRIÀ DE TER

BB
Libreta de ahorro del
BANCO DE BILBAO

*¡ un mayor
rendimiento!
¡ una máxima
seguridad!*

BB
BANCO DE BILBAO
Desde 1857

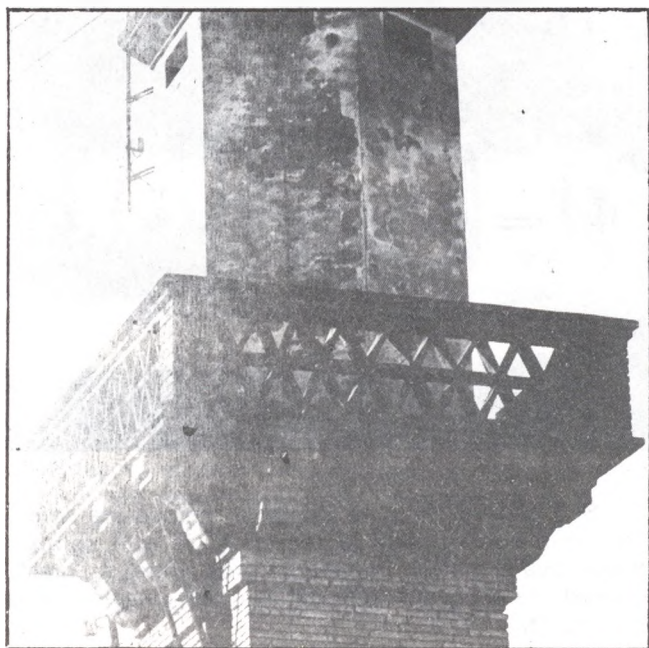
Aprobado por el Banco de España con el n.º 1289

**servicio
total**

Tribuna Lliure

SARRIÀ DE DALT I SARRIÀ DE TER,

SÓN UN POBLE?

Sarrià de Dalt estava al seu lloc, talment com Sarrià de Ter al seu, sense que el tema de "poble" fos motiu de discussió, fins que en època recent —parlem a partir dels anys 1955-56— en que uns aconteixements canviaven "l'estatus" de Sarrià de Dalt: les vivendes del Grup Torras que multiplicaven per quatre, per cinc o per més els seus habitants, la creació d'activitats pròpies com el grup de teatre, l'equip de "balonmano" i més tard els de botxes, feien que la dependència —almenys en el terreny social i esportiu— respecte a Sarrià de Ter, s'anés aprimant.

Era pel temps de la independència de l'ex Congo Belga de la seva metròpoli, Bèlgica, que més tard va donar lloc a que es produís la separació de la regió més rica, Katanga. I ja tenim que a rel de parlar-se en un programa de festa major de Sarrià de Dalt —i per cert amb el llenguatge de l'època— fent referència a "nuestro pueblo", no faltaren sarrianencs que a partir d'aquell moment es referien a eis de dalt com els "Katanguenyos".

De totes maneres —i tal vegada la rivalitat en el "balonmano" hi va contribuir lo seu —les comunitats dels dos Sarrià s'anaven separant fins el punt que es feia difícil predir que més endavant, i per mitjà de l'esport precisament, es tornarien a ajuntar formant un sol club.

Pero anem a la pregunta que ens feiem a la capçalera de si estem davant d'un o dos pobles.

Els aconteixements viscuts per cada entitat forcosament han de pesar en les significacions socials i fins i tot la geografia, al separar amb una autovia dos nuclis de població que costara molt que es sentin més veïns del que s'hi senten ara, podent ésser motiu de que cadascú estigui lligat al seu entorn.

Pero, amb tot, no podem parlar de diferència de costums: fins fa pocs anys, una gran part de sarrianencs parents, ex veïns i amics. I diguem fa pocs anys, perque cal tenir en compte que entre els dos Sarria, hi trobem un bon nucli de persones recentment arribades, formant el "Pla de l'Horta" i el "de La Rasa", moltes d'elles de parla castellana i que costara integrar a la comunitat catalana. I dic expressament que costara perque —encara que a la llarga— crec en la total identificació d'aquesta bona gent amb nosaltres i amb aquesta terra que ells han triat de bon grat o obligats, buscant el nostr pa de cada dia.

I que hi vol dir que conservin el seu "folklore bullanguero" i la seva senyera, el gazpacho i "las gachas", si precisament això penso que és el mínim irrenunciable que els lliga i els parla dels seus avantpassats, el que ara se'n diuen les arrels.

Per això, crec que en el cas dels dos pobles que parlem, cap d'ells ha de renunciar a les seves festes, les seves relacions de veïns o costums propies, perque això no ha d'ésser obstacle per aconseguir estadis superiors de convivència: Sarria de Dalt, és un poble; Sarria de Ter, és un poble, pero junts, han de formar la gran COMUNITAT DE SARRIA.

PERE JORDÀ i CANALS

LA SION DE CAL ROS

Vella i corbada, atravesava el Carrer Major amb una galleda a la mà. Aquesta rutina, de casa a la font i tornada, era per a ella un passeig, una necessitat que li permetia de trobar-se amb el món de la gent atrafegada.

Potser era aquest cubell d'aigua fresca que cada matí traginava de la font, la raó d'aquella gepa a l'esquena que l'obligava a mirar sempre a terra, i sortir més arrugues al front per tal de mirar-te als ulls.

Moltes vegades feia cap a la placeta, a poar l'aigua. Feia voltar la roda lentament, perquè li cansava l'esforç. Quan el Consistori va fer canviar la maneta per un piu automàtic, l'esforç esdevingué una empenta, un impuls que feia brollar l'aigua i omplir el cubell.

Sempre l'havia vist de dol. Hi anava pel seu marit, que li deien el Ros. De jove, era un noi que feia molta patxoca, amb els seus cabells i les celles de color groc-roig, pigallat. Abans de morir el seu marit també s'havia mort una altra parenta i el dol s'anava enganxant, un darrera l'altre, fins tornar-se en costum, i fa recança treure'l quan ja no se sap a qui plorar o trobar a faltar.

En morir el Ros, la casa se li feia gran. Repetia els gestos i les costums com abans, encenia el foc a terra, donava un tomb per l'hort i cuidava les maduixes i els crisantems. Cap al tard, a l'hora fosca, tancava el portaló i es quedava sola amb les penes i el silenci de la solitud.

Si li parlaves fluix no t'entenia, perquè era sorda. Crec que s'imaginava la resposta, ja que sempre preguntava el mateix. Portava un gros aparell a l'orella, i aquest era el signe extern del seu desarrelament amb l'altra gent.

Cada cop venien menys velles amistats a compartir amb ella una estona, sentada al llindar de la porta, a veure qui passava des de l'esclletxa que deixava el batent mig obert. Ella s'arraulia dins la cadira de balca i els cabells es tornaven de color cendra, com la cendra de la llar de foc, enmig les brases que il·luminaven l'obscura cambra del menjador-cuina-sala d'estar.

De petita, el Ros m'havia ensenyat el marge on creixien les primeres violes i l'hort, a baix el riu, on va plantar les acàcies per fer-ne una devesa. S'asséia darrera el feix de llenya del pati i mirava l'hort, mentre el sol li donava a la cara. Mirava la flor de l'ametller, quan la llum encara era feble, i el color agosarat dels caquis a la tardor.

La Sion ens veia de lluny i anava i venia del pati a l'hort. S'aturava i escoltava embadalida al seu marit. Ell també s'arrugava i envellia pel passar dels anys, però quan parlava del temps i la collita o quan explicava velles històries feia mantenir viva l'expectació per escoltar la resta del conte.

Cada dia era un nou començar, de moviments coneguts, gestos cansats, cap racó per descobrir. Un matí, la Sion va tancar la porta. Va desar els records i va donar la clau a la veïna. La trobareu en un poble del Gironès, on viu amb uns parents, però no li demaneu per mi. Per a ella he crescut massa.

ASSUMPCIÓ VILA

Consell Municipal

HOMENATGE A JUST M. CASERO A SARRIÀ

El propassat dissabte, 27 de febrer, el poble de Sarrià va retre un emotiu Homenatge al primer President del Consell de Sarrià, Just Manuel Casero i Madrid. L'acte comptà amb la presència i col·laboració de totes les entitats i Associacions de Veïns de Sarrià de Ter, així també amb la de l'Ajuntament de Girona, Diputació i altres entitats, les quals també es van solidaritzar a l'acte. L'Homenatge consistí en la intervenció i obertura de l'acte per l'actual President del Consell Municipal de Sarrià, Joaquim Rodríguez, el

qual va esmentar la voluntat d'aquest, Just M. Casero, en la resolució dels problemes de Sarrià. S'esmentà en aquest parlament els molts lligams que van unir Casero amb el poble de Sarrià.

Francesc Francisco va intervenir en nom del Partit Socialistes de Catalunya tot exposant la

semblança política d'en Just. Va seguir Joan Pallàs, portaveu de les entitats i associacions, el qual va valorar l'activitat social d'en Just.

El Conseller de Govern Local, Jordi Mercader, manifestà la extraordinària tasca d'en Just en el poble de Sarrià, esmentà les línies mestres i el compromís de l'actual Consell Municipal per a seguir les directrius traçades pel malaguanyat company Just M. Casero.

Seguidament el vice-president de la Diputació de Girona, Sr. Joan Saqués, i l'alcalde de Girona, Joaquim Nadal, van intervenir en nom d'ambdues corporacions. L'acte d'Homenatge es va cloure amb el lliurament a la M.ª Mercè Gumbau d'un pergami amb les signatures de totes les entitats i d'una placa lliurada pel Consell Municipal, la qual proclamava a Just M. Casero com a Sarrianenc d'Honor.

S'HAN FET LES REVISIONS MÈDIQUES A L'ESCOLA "MONTSERRAT"

Si observeu el programa de Festes de Sarrià de l'any 1979 veureu que els propòsits de la Comissió de Cultura d'aquest Consell Municipal, pel que fa a l'Escola "Montserrat", han estat i són amplis.

No cal, ara, fer una apologia de la importància de l'educació tant a nivell personal per l'alumne, com per l'interès col·lectiu i pel poble, sinó que vull remarcar un dels avenços que segueix la línia del que esmentàvem: el passat febrer teníem un equip del Servei Mèdic-Escolar a l'escola i van revisar els sis cursos entre 1.er, 5.è i 8.è nivell.

Per ser el primer any d'experiència s'ha escollit aquests nivells per significar unes etapes prou definides i conflictives: l'inici de l'escolaritat obligatòria, el pas a la pubertat i l'acabament de l'ensenyament bàsic.

El projecte d'aquest Consell Municipal passava per la realització total dels alumnes i amb la col·laboració dels titulars de Sarrià, que hem d'agrair la seva disponibilitat. Malgrat tot, la Generalitat va establir una normativa pel que oferiria aquest servei a nivell general

i és quan nosaltres ens hi vàrem acollir. Per tant, mitjançant l'Ajuntament de Girona s'han fet aquestes visites a les escoles públiques.

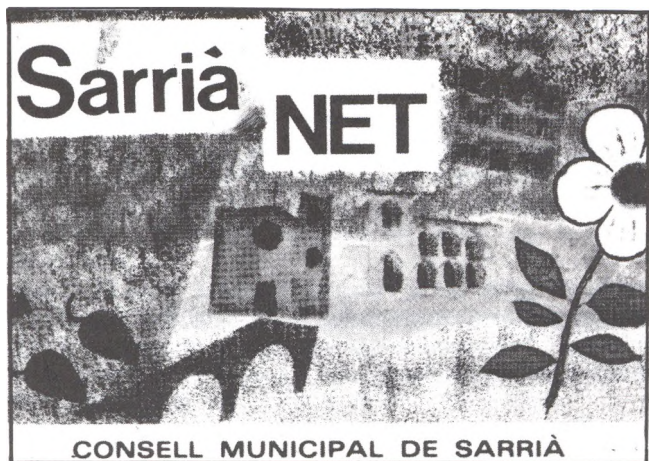
Els passos que es seguien fóren: facilitar una xifra completa de les malalties i vacunacions possibles, així com tota mena d'indicacions que haurien d'omplir els familiars de l'alumne.

Sota aquesta informació, un equip de metges anava visitant, revisant i xerrant amb els alumnes. Cal dir que s'han detectat quantitat de disfuncions a molts alumnes que els familiars no coneixien: problemes auditius, visuals, cardíacs...

Tota aquesta informació serà de gran utilitat per la normalització i la salut dels nostres escolars. De vegades, també, aquestes disfuncions afecten el procés d'aprenentatge; cal saber-ho i tractar-ho acuradament, sense marginacions ni discriminacions de cap tipus.

Joaquim Rodríguez i Vidal
President del Consell Municipal

CONSELL MUNICIPAL - SARRIÀ NET

Segons el programa previst, la Campanya de Neteja "Sarrià Net" va endavant. La brigada de neteja escata els bancals i les voravies i recull les escombraries escampades arreu del poble. L'equip de jardiniers prepara el terreny per tal de plantar-hi les flors i els arbres. La brigada especial de paletes continua les seves tasques arranjant i netejant per zona d'aparcament la confluència de l'autopista i el carrer J. Flores.

Ha estat aplanat també tot el sota des de l'autopista a la Font de Can Nadal. Esperem que quan estigui arranjada serveixi d'espai per a l'esplai públic de tots els sarrianencs. Farem els possibles perquè la Plaça estigui llesta per a la propera Festa del Roser. Nosaltres, des de la Conselleria de Serveis Públics, preguem els veïns de Sarrià perquè tinguin cura en arranjant i netejant els camps de la seva propietat.

Dins les actuacions de la nostra Campanya de Neteja hem de destacar la celebració de la taula rodona per aquesta Campanya que va tenir lloc dins el programa d'actes del Mes Cultural el dia 6 de març, al Patronat de Pares de Família. A l'acte hi van assistir el batlle de Girona, Joaquim Nadal, els Srs. Paredes i Miró amb els consellers del Consell. Diferents membres

d'entitats i associacions van plantejar a la mesa els resultats de l'actual Campanya de Neteja i s'anotaren per part del Consell diferents peticions.

— Una de les primeres tasques en la Campanya de Neteja és l'arranjament i adequació de places i parcs infantils. Aquí tenim la placeta davant la Cooperativa de Sarrià de Dalt.

LLUÍS PALAHÍ
Comissió de Serveis Públics

INFORMACIÓ DE LES GESTIONS PEL TRANSPORT "INSTITUT VICENS VIVES GIRONA-SARRIÀ"

Era força unànime la voluntat de cercar una solució a l'apretat temps de què disposen els estudiants de Sarrià, Sant Julià i el Pont Major, que van a l'Institut de Girona, sobretot des de la sortida del migdia al començament de la tarda.

La Junta de Pares de l'esmentat Institut va comunicar a aquest Consell Municipal aquesta petició i des d'aleshores es tingueren contactes amb alumnes i pares en diverses assemblees.

Cal destacar que les diverses gestions que s'acordaren també van ésser assumides per una representació dels pares de Sarrià i el Pont Major.

La TEISA, empresa consultada per a tals gestions, va facilitar tota mena de tractes, fent les proves necessàries per arribar tots plegats a un acord.

Es pot dir que hi ha hagut manca de compromís i certs inconvenients per part d'algunes famílies, la qual cosa representava un increment a la quota prevista per mensualitats.

M'agradaria, però, encoratjar i felicitar a tots els qui van entendre el problema, que fins i tot en perjudici particular estaven disposats a col·laborar per tal de tenir aquest servei que, al meu modest entendre, seria molt positiu per a tot Sarrià.

Quedi clar, també, que aquesta opció pot continuar-se plantejant: les portes resten obertes.

JOAQUIM RODRÍGUEZ i VIDAL
President del Consell Municipal

2.^{on} MES CULTURAL

SARRIÀ DE TER

RECITAL CANÇÓ CATALANA

RAMON MUNTANER

PAVELLÓ DE SARRIÀ

ORGANITZA:

CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER

Divendres, 3 d'abril del 1981

a les 10 de la nit

VENDA ANTICIPADA D'ENTRADES:

- **OFICINES MUNICIPALS DE SARRIÀ**
- **PAVELLÓ ESPORTIU DE SARRIÀ**

II.on MES CULTURAL

ABRIL

DIA 1.—

9'30 vespre: Al Patronat, Taula Rodona sobre Mitjans de Comunicació.

DIA 3.—

10 nit: Al Pavelló de Sarrià, Recital de Cançó per RAMON MUNTANER.

DIA 4.—

A l'escola Montserrat, matí i tarda, campionats escolars.

6 tarda: entrega de premis, xocolatada, festival infantil.

10'30 nit: Al Centre Parroquial "Jocs d'Infants" per l'auca de G.E. Montclar, St. Feliu de Guíxols.

DIA 5.—

4'30: Al Patronat de Pares, representacions de l'escola i "La Flor Romanial", Grup Joves Sarrià.

DIA 6.—

Matí: A l'escola, xerrada sobre Arquitectura.

9 vespre: A la Biblioteca Municipal, diapositives Art Renaixement.

DIA 9.—

8 vespre: A la Biblioteca Municipal, La Poesia Catalana, per J.M. Puigbert.

DIA 10.—

7'30 tarda: A l'Església de Sarrià, Cant Polifònic per la Coral Oidà.

10 nit: A la Biblioteca, Problemàtica econòmica de les comarques gironines, per Joan Cals (Professor d'Estructura Econòmica).

DIA 11.—

10'30 nit: Al Centre Parroquial, "És perillós fer-se esperar" Arlequí de paper, St. Feliu de Guíxols.

DIA 18.—

VII.è Aniversari A.V. Pla de l'Horta. Tarda: Futbol aleví. Nit, projecció de pel·lícules.

DIA 19.—

Al Pla de l'Horta: Matí, Jocs Infantils. Tarda, futbol casats-solters. Sardanes i ball popular.

DIA 22

8 vespre: Al Pla de l'Horta "L'inmigració a Girona" Escola Adults F. Pólvora.

DIA 23.—

St. Jordi. 7'30 tarda: A la biblioteca, falliment del Concurs literari. Xerrada sobre Literatura Catalana; següidament, Concert per Flautes Barroques de Girona.

DIA 25.—

10'30 nit: Al Centre Parroquial, "Les Arrels" per el Grup Faula de Sarrià.

DIA 26.—

Festa del Roser a Sarrià de Dalt.

NOTES:

A la Casa de Cultura "La Caixa" hi haurà les exposicions dels treballs de plàstica de l'escola i també del concurs de fotografies. La IV Mostra de Teatra a Sarrià seguirà fins el 23 de maig.

Els actes, segons participació, podrien esdevenir cursets a fer en els propers mesos.

Sarrià de ter

APUNTS DES DE LA VOCALIA DE CULTURA

Els joves i la Cultura (II)

A l'apartat segon del nostre tractament que estem fent de com vivim els joves el món cultural —o més ben dit com l'entendem—, voldríem assentar els fonaments que té aquest complex edifici de la Cultura, buscant implicacions socials que ha originat, tanmateix la convivència dels nostres dies. Més endavant deixarem que siguin els representants dels Grups de Joves els qui parlin i comentin.

Com sigui, i només a títol d'introducció, començarem destacant que algunes de les característiques de la societat moderna, que es va anar configurant a mesura que la Revolució Industrial comportava canvis profunds en els estrats socials, fóren un notable canvi del sistema educatiu; un millor perfeccionament en les comunicacions —carreteres, vies fèrries, ports, ràdio, televisió...; —una conscienciació dels individus, grups i col·lectivitats de la seva pertinença al sistema social; potenciació del poder destructiu —per crear benestar i seguretat— Universitat i Centres d'Investigació: Ciència, noves classes socials; concepció individual de la llibertat humana, moviments feministes; Descomposició del treball: Tècnica, participació política...; No volem pas centrar-nos a unes premisses de Sociologia —encara que ben lligada al nostre plantejament—, però sí creiem que els motors de la societat moderna han estat bàsicament conjugats per la Ciència i la Tècnica, que han configurat un nou sistema de treball, i en definitiva un estil de viure. Entorn d'aquests condicionaments s'han esdevingut en els darrers decennis uns intents de trobar un sentit a la vida, manifestat sobretot pels joves en l'aspecte cultural. Theodore Roszak ens ho diu en el Prefaci de "El nacimiento de una Contracultura": "Para mí es indiscutible que el interés de nuestros adolescentes y estudiantes por la psicología de la alineación, el misticismo oriental, las drogas psi-

codélicas y las experiencias comunitarias, comprenden en conjunto una constelación cultural que difiere radicalmente de los valores y concepciones fundamentales de nuestra sociedad, al menos desde la Revolución Científica del siglo XVII".

Efectivament, el moviment que va convulsionar la societat burgesa a principis de la dècada dels 50 fou la Contracultura —amb profunds indicis anteriors—, revolució psicològica més que política o econòmica, en clara oposició a la Tecnocràcia, que combregava amb la riquesa, afany de possessió i consum. Amb ella s'entra en "la maquinaria", es consumeix, és opulència; proposa i anima la competitivitat com a relació humana: la competició.

La Contracultura va tenir els seus inicis als Estats Units de Nord-Amèrica a principis de la dècada dels 50 —"Generació Beat"—, gràcies a Anglaterra —"Jóvenes Airados"— es va convertir en un fenomen occidental. Aquest fenomen, que comportava tota una filosofia, comprén un reguitzell d'apartats i manifestacions. Destaquem-ne les més importants:

- 1) El treball d'uns pensadors: Norman O. Brown, Paul Goodman, Abraham Maslow.

- 2) Una literatura: Herman Hesse, Artur Rimbaud, Walt Whitman; els efectes de la crítica.

- 3) Les influències Orientals. Fins aleshores, els contactes dels occidentals que visitaven Orient —Xina, Japó—, havien estat superficials, sense aprofundir gaire en l'exotisme d'aquelles terres. Al arribar als nostres dies de referència, es nota un interès pel budisme i les vivències orientals, una "trobad amb Orient", tot intentant buscar l'home superior i realitzat. El "Tao te ching" és un conjunt de reflexions, idees i comentaris entorn del Tao, quelcom que no s'entén lògicament, sinó per intuïció d'una imatge metafòrica, les imatges no cessen. En el Tao hi ha

MACHIN, TRUC, CHOSE!

Els nanos francesos fan picar els dits, i tancant els ulls pronuncien la frase màgica tot pensant un desig.

M'imagino el Consell, tancant els ulls, dient tots a l'hora: Que Sarrià sigui net!

A una fase on els problemes municipals semblen passar per un període de neteja i depuració de projectes mig entrebancats, la neteja de brossa és solament una qüestió d'estètica: de rentar-se la cara.

La Comissió de Serveis i el President del Consell, en Quim Rodríguez, s'han carregat de molt bona voluntat per portar a terme aital empresa. Es tracta, ans bé, d'una campanya de sensibilització vers la gent per tal d'anar en compte amb l'abocament de deixalles. Els focus clàssics, com les vores del riu i La Rasa, tradicionals per ésser nius de rates de clavaguera, han de ser objecte d'estricta vigilància. Els altres focus de brutícia són incontrolats. L'estufa al pujar la muntanya de Montagut i el matalàs darrera l'anunci pertanyen a foranis que busquen un racó per les deixalles de restes d'obres i traspastos. Sens dubte manca un abocador, una mena de cementiri d'electrodomèstics i runa a nivell de tot Girona per evitar veure les neveres al carrer.

Però les mesures que es prenguin sobre aquest tipus de neteja no deixen d'ésser molt superficials. Plantejo altres qüestions:

— La neteja dels boscos, per quan? La zona rústica de Sarrià (malgrat no ésser molt extensa) és objecte d'excursions dels nanos i vianants (també corredors i marxosos). Pel mig dels arbres, tot són esbarzers.

— L'aire que respirem no és precisament aire del cel. La boira permanent del fum (vapor, per altres) que campa per Sarrià ens embruta els pulmons, ofega els ocells i esmorteeix les plantes.

— Un cop acabada aquesta campanya de neteja d'escombra caldrà no oblidar quins són els problemes bruts de Sarrià, perquè trobar-hi solució no és gens fàcil.

ASSUMPCIÓ VILA

la coincidència de les coses oposades, és una llei de la natura en moviment, a on no hi ha **si** ni **no**.

4) El Pop: Abreviació de l'anglès "Popular", allò que perteneix a tots, extès per la moda. Es manifesta en: a) L'art, considerat com a Pop-Art, barreja de sentiments i protesta, mogut en medis intel·lectuals; i el Pop-Psicodèlic, que és color, línia, comercialització hippie. b) La música; neix el rock, ritme que comunica i excita, posant en reciprocitat els elements i sentits del cos, a l'ona de la música: Elvis Presley, Little Richard, Paul Anka. Llavors durant els 60, el rock imposa hàbits: L'adolescència és l'ideal de la vida. Color, indeterminació, apropament de fronteres masculines-femenies, cabells llargs, la moda, música, cultura diferent. El rock serà l'expressió d'una Contracultura, on el ritme i l'espectacle del sexe s'uneixen, és una provocació al món passat adult, a la moral burgesa tecnòcrata que aspirava arribar als 40 anys, plenitud de la vida... El folk, entès fins aleshores com atàvic i rural, segons la significació anglesa, s'incorpora al rock i així sorgeix amb força el folk-song, cançó protesta o folk senzillament: Bob Dylan. I per altra banda la barreja de folk-rock, on sobresurten: Els Beatles, Rolling Stones, Jimmy Hendrix i Jain Joplin. Podríem dir que el Pop en

la música fou el resultat de la fusió del rock i el folk bàsicament, comptant també amb les influències del Jazz, el Blues i la cançó melòdica dels anys 50. Tot plegat ens porta a una gran varietat d'estils, i a més dels anomenats abans, destacaríem "l'acid rock" amb Simon i Garfunkel, l'estil Gay: David Bowie, Mick Jaeger. O els impressionants concerts del grup Who.

5) "La Psicodèlia". Theod. Roszak ens ho defineix com "qualsevol agent psicotròpic utilitzat per aconseguir experiència visionària". El que avui anomenem **droga**, ja va començar a utilitzar-se d'una forma incipient en el s. XVIII, en les societats industrialitzades. En el s. XIX, s'havia donat opi als treballadors, per tal de superar esforços sobrehumans. I a finals d'aquest segle, William James i Havelock Hellis prenen droga per obtenir una nova perspectiva interna en el misticisme i l'obertura de la consciència: fou un experiment antropològic i cultural amb resultats notables.

Hi trobem dos camins en l'ús i experiència de la droga: i) Experiència transcendent, la droga és un mitjà per buscar una realitat diferent, o que pot permetre crear o sentir plenament l'art-faceta estètica. ii) Visionarisme anti-humà, on necessitem distingir entre el qui la

prèn per poder sobre-viure, del que la prèn o la necessita per suportar el món. El moviment contracultural ens la presenta com una experiència, no un hàbit, que permet veure que allò que es busca **existeix**: la droga controlada és una ajuda per veure la realitat exaltada.

6) La Universitat Lliure. En parlarem més endavant.

7) Els Grups d'acció. D'entre els que destacarem:

i) "Els panteras negres": defensa de minories oprimides i drets racials.

ii) "L'Església Lliure": Moviment anticonvencional dintre del Xtian.

iii) "Gay-Power": Llibertat als homosexuals.

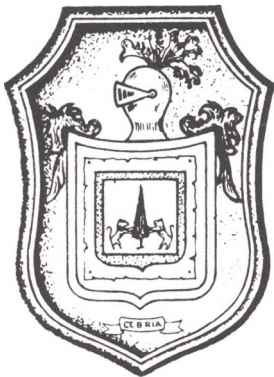
IV) "Women's liberation front": Moviment feminista.

Resumint, afegirem que la Contracultura és una nova Cultura, una nova manera de veure el món, oposada al oficialisme o ruïna de la cultura passada, que procura rellevar el personalisme i els drets personals: les necessitats humanes abans que la Tecnologia.-Continuarem.

MATIAS

Panaderia
Pastisseria

Cebriá

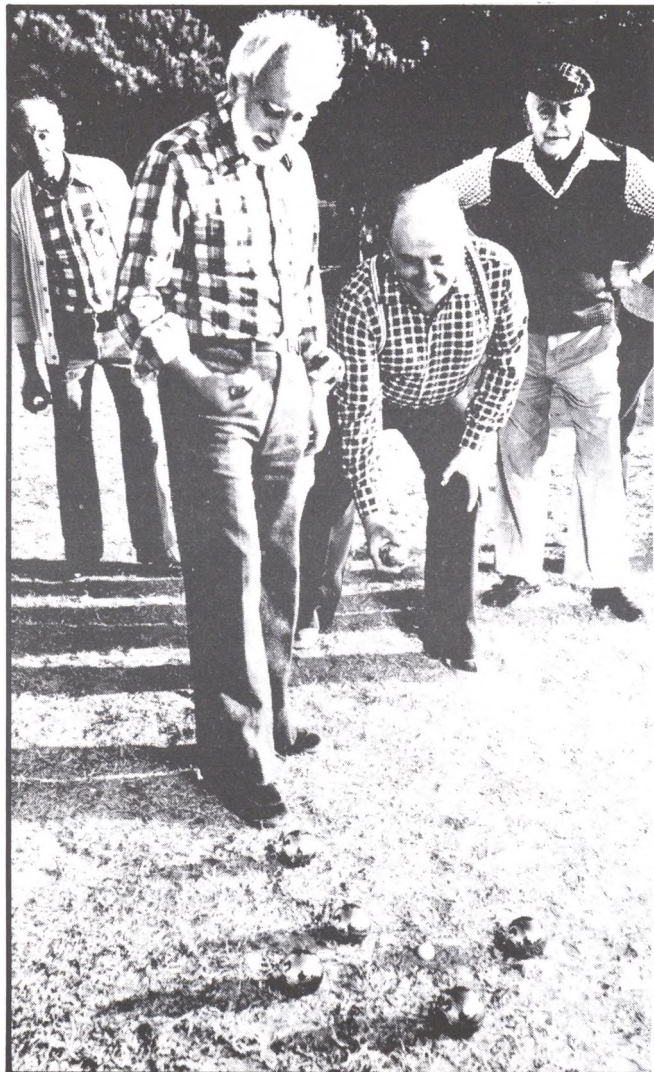
Pont Major, 35
Tel. 20 72 35
GIRONA

perruqueria
ANGELA

àngela blàzquez i boya

plaça tomàs borau, n.º 4 baixos
telèfon 21 84 08 - pont major - girona

Banca Catalana
creu que qui ha treballat
tota una vida
mereix més rendiment
dels seus estalvis.

ESTAVI
3^a EDAT

BANCA CATALANA

AUTOSERVEI MASSAGÜ

Passeig S. Joan Bosco s/n.
Telefon 21 57 72
PONT MAJOR

Sarrià de Dalt

COMENTARIS AMB PACO MERA.

Aquests dies passats a tots ens ha arribat una circular de l'equip mèdic de Sarrià. Més o menys tothom n'ha fet comentaris. D'entrada sembla que se'ns vulgui fer les coses més difícils i complicades; que se'ns crea uns problemes a l'hora d'estar malalts.

Com que creiem que el millor mitjà per aclarir coses i entendre-n's mútuament és el diàleg, hem cregut oportú posar-nos en contacte amb en Paco Mera, Vocal de Sanitat del Consell Municipal de Sarrià, per tal que ens expliqués els motius d'aquesta circular i els problemes de l'equip mèdic del poble.

Ens trobem amb en Paco a casa seva. En principi volíem fer-li una entrevista, però hem optat per el diàleg espontani, on surten els problemes sobre la marxa. Tot seguit intentarem resumir-vos el que hem parlat tots tres.

Toquem el primer punt, **manca de respecte al Consultori**. Ens diu que això és cert i greu. La gent fa un xibarrí espantós. (Això ho sabem tots els que hi anem). Caldria prendre consciència que això posa nerviós al qui té d'atendre els malalts i els que en sortim perjudicats som nosaltres mateixos. Per altra banda, en el poc temps que funciona aquest Consultori ja s'han malmés coses. Llavors cal fer un crit d'atenció i que tothom es comporti com cal.

Visites a domicili. La gent comenta que els metges no en són partidaris. En Paco ens aclareix que ells tenen l'obligació de visitar la gent a domicili; això és necessari i ho fan. El que no volen és que s'abusi i s'ha abusat; ens comenta diferents fets de persones que per un simple refredat, o una tos un xic forta han fet desplaçar el metge al seu domicili. El que és més greu encara, que mentre perden el temps en una casa que ho hi feia faltar anar-hi, altres malalts no poden ésser atesos com caldria per manca de temps.

Nosaltres creiem que ha d'ésser difícil tractar justament amb un públic tan divers. Mentre uns criden al metge per un simple refredat, altres per a no molestar, esperen tant com poden.

Potser caldria que els metges, a poc a poc, intentessin conèixer a cadascú del poble i tractar-los amb consciència, i per la nostra banda un esforç per a col.laborar amb ells.

Receptes. Perquè un control? Molta gent va prenent medicaments que no li fan cap falta. Al seu dia li fóren una medicació i han seguit sense saber si els convé o no. El que es vol ara és portar un control i medicar si és que fa falta i això en bé del malalt. El metge en signar una recepta es fa responsable que aquell medicament es fa necessari per el bé del malalt, per tant ha d'estar al corrent del que els malalts prénen.

Ens diu, per altra banda, que amb els medicaments infantils es fan barbaritats. S'ha comprovat que a una bona part d'infants les mares els hi donen medicaments perquè al nano de la veïna alló li va anar bé, sense que el metge en sapigués res, i per això el servei mèdic compta amb un pediatra. Llavors, ens aclareix, no és que es vulguin limitar les receptes, sinó que es volen fer només les necessàries.

Consultori a Sarrià de Dalt: Va haver-hi uns moments en què hi havia possibilitats, ara actualment no. Comentem els problemes de la Seguretat Social en general. Un muntatge que no respon a les necessitats dels assegurats. Per exemple, si vas a fer-te un anàlisi tens d'esperar **deu dies** els resultats, encara que sigui urgent.

Residència Sanitària: Té en aquests moments uns equips mèdics força bons, però un funcionament intern deplorable. Sobre el fet d'ampliar la Residència, en Paco ens respon que pot ser l'esperança de què al entrar gent nova es pugui canviar un xic l'estructura del Centre.

Cara al futur es veu un possible millorament per a Girona? La única possibilitat és que es facin traspassos a la Generalitat. Hi ha un pla sanitari per a Girona, això és: a cada comarca un Centre important i a Girona un Centre d'especialitats, cor, ronyons, fetge, càncer, etc.

Parlem molt extensament d'això, d'aquest futur sanitari, i arribem a la conclusió que si arriben unes solucions serà a molt llarg termini.

Bé, no sabem si us haurem aclarit quelcom. En tot cas el que hagi quedat pregunteu-ho, aclariu-ho, que és entre tots que hem de millorar la Sanitat.

JOANA ROSDEVALL
JOSEP CROS

UNA DE BLANCA.... DUES DE NEGRES.

Bé, ja tenim en marxa el tan esperat tancat del parc infantil. Esperem que acabi d'ésser això de veritat. Ara les mares podran portar tranquil·les els nanos a jugar i de passada elles reposaran, que fins ara mentre els menuts jogaven, elles tenien de fer de "Municipales" amb vigilància permanent, per tal que els nanos no creuessin la carretera en un lloc que és veritablement perillós.

Quan estigui tancat, amb una font que diu que ens hi posaran, amb papereres noves de trinca, el que hi quedaria bé fóra un tobogan i una balança per tal que els nostres infants hi disfrutessin de valent. Bé, esperem que tot vindrà i que arribarà un dia en què aquest espai a l'entrada del poble serà de veritat allò que sempre ha volgut ésser i no ha estat fins ara: un PARC INFANTIL.

Al nostre Grup Torras podríem donar-li el molt encertat i escaient nom de "Grup Anònim". No tenim ni un carrer amb nom. Quan vé algun foraster al poble té sort de què tots els que hi vivim ens coneixem i preguntant per el nom de la persona o família qualsevol els hi sap indicar. Si no fos això, i ens vingués gent preguntant per algun carrer, ben segur que tindria feina, doncs la majoria de nosaltres ja no recordem el nom del carrer on vivim. Aclarem un punt, nosaltres de carrers amb nom ja en tenim, el que ens manca és tenir-hi els noms en els carrers.

Hem de dir que no sabem res del contenidor que varem sol·licitar ni tampoc de la poda d'arbres que ja quasi entrada la primavera hauria d'estar feta ja fa dies.

Voldríem també que dintre la Campanya de Neteja "Sarrià Net", s'arrangessin les places de les Escoles

Paulí Torras, encara que al Consell no se li faci del tot fàcil; hem de tenir en compte que aquestes places són d'ús públic. I ja que hi som ficats, no descuidar-nos de la plaça de més amunt, o sigui, la del costat de la Capella, que en aquest lloc fa molts anys que no s'hi ha passat el tràfec.

Tornant a parlar del parc infantil, les obres ja són començades, però quan s'acabaran, Senyors? Quan s'acabaran? Tot mirant algun cop com treballen quatre persones i el que han fet amb dues setmanes et preguntes si estan fent un concurs de lentitud o és que van "estirant" la feina per tal de no anar a l'atur. El cert és que sovint estan parats, amb prou feina com tenen per fer al davant.

Si ho pensem bé, sense fixar-nos-hi gaire, ja ens en manquen de coses al poble. Ara estic rumiant en l'enllumenat a l'entrada de Sarrià de Dalt. El Consell ja va fer el pressupost, i es va aprovar i tot, però els llums no arriben... Què passa? Només se'ns acudeix una explicació lògica, que algú tingui un negoci de piles i l'estigui explotant, obligant a la gent a utilitzar llanternes.

Bé, un xic de blanc. A l'entrada de la Plaça de Can Nadal ens hi estan guarnint un jardinet que, degudament arranjat i conservat, serà d'allò més bonic. Això de conservat voldria donar-li un sentit molt ampli. Cara al Consell i també als veïns del Poble. El manteniment d'aquests llocs públics corre a càrrec del Consell, però nosaltres també hi tenim uns deures, doncs els espais públics són de tots i per a tots. Quan estigui del tot arranjat col·laborem, no ho embrutim, no ho maltractem.

JOANA ROSDEVALL

GRUP DE JOVENT DE SARRIÀ DE DALT.

Estem als locals de l'Associació de Veïns. Uns intentem començar a redactar aquest escrit, però un bufador intrús està incordiant!, i quasi tots estem més pendents dels moviments de l'insecte que del que intentem explicar-vos; un noi ja s'enfila a una cadira i fent equilibris està donant patacades amb un drap a l'animaló, els altres ens disposem a preparar un pla d'atac per eliminar el borinot.

Una vegada acabat tot aquest enrenou anem a començar més seriosament; és divendres i com cada setmana ens hem trobat a les 10 del vespre. Avui toca acabar d'enllestir el Roser.

Fins ara només ens hem mogut per festes, tant les de Sarrià de Dalt (recordeu el dilluns de la Festa Major a la Plaça de Can Nadal), com les sortides a festes dels pobles de la rodalia, organitzant acampades prop del lloc on es celebraven els esdeveniments.

L'estiu passat vàrem iniciar un treball de recull de dades històriques i curiositats de Sarrià de Dalt, però degut a les nostres activitats estudiantils ens veiem impossibilitats de dedicar-nos-hi durant el curs escolar i esperem millorar-lo el proper estiu.

De maldecaps també en tenim, encara que no són motiu d'ensorrament d'activitats, i esperem veure'ls solventats dintre poc temps. La manca de local és un dels més importants, ja que caldria tenir un lloc on poder anar a fer-hi petar la xerrada, llegir, jugar a escacs o parxís, escoltar música o fer-hi les reunions, sense haver-lo de compartir amb cap altre entitat.

Fa un mes, més o menys, vàrem començar a mantenir trobades periòdiques amb diferents grups de jovent de Girona, fent intercanvis d'activitats i emprendre una tasca conjunta.

Dintre poc temps els pilars de l'autopista agafaran un to més alegre, amb les pintades que planegem fer-hi, i juntament amb l'arranjament de la Plaça de Can Nadal que duu a terme el Consell Municipal donaran un caire de preocupació per l'aparenca del lloc on vivim.

Convidem a tothom que s'interessi per qualsevol de les qüestions assenyalades en aquest text, i que tingui temps per a dedicar-hi, a que vingui tots els divendres, a les 10 de la nit, als locals de l'Associació de Veïns de Sarrià de Dalt.

IV ESTROFES PER UNA LLIBERTAT

Als Patriotes

Perquè no estem conformes
en aquest món deombres,
perquè no podem seguir
ignorant la història.

Tenim raó, empena
i força contra la hipocresia,
el futur és nostre
i hem de donar-li forma.

Per això cantem fortes,
fortes paraules
de crits i esperança
ací, a les Illes i a València.

Estem a tots els llocs,
som molts i anem lluny,
som els que lluitem avui
per la LLIBERTAT de demà.

XAVIER SAYOLS A.

Pla de l'Horta

SE RENUEVA LA JUNTA DE LA ASOCIACION

ROBERT CREIXANS, NUEVO PRESIDENTE

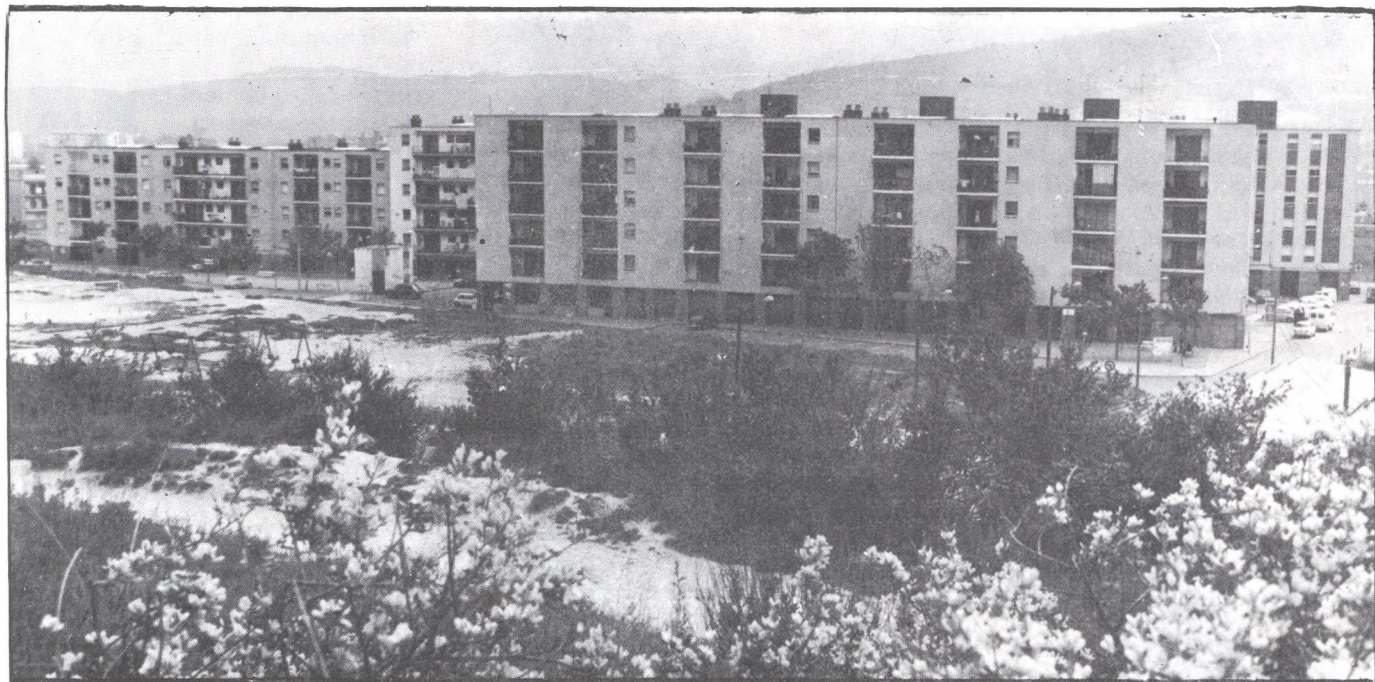
Hace escasamente quince días tuvo lugar en el local social una Asamblea Extraordinaria para dar conformidad a la nueva Junta de la Asociación. Más que una Junta nueva se ha reestructurado la anterior a base de nuevos miembros que agilicen la gestión propia de una entidad como la que nos ocupa.

A excepción del Secretario, todos los demás miembros antiguos permanecen en la Junta, aunque algunos de ellos con misiones diferentes. El nuevo Presidente es Robert Creixans y el Vicepresidente José Lafuente quienes ya en otra época habían afrontado responsabilidades de este tipo. Asimismo vuelve otro pionero de la Asociación como es Juan Piqueras que actuará de Secretario. La lista de nuevos miembros se completa con Encarnación Cano, Francesc Targa, Narciso Caballero y Fidel Rincón. Permanecen José Salmerón, el hasta ahora presidente José Cordones, Antonio Fernández, Rosendo Herrera, Manuel Cordones, Manuel Fernández y José A. Soler.

La nueva Junta fue presentada a la Asamblea como opción en bloque, lo que produjo alguna discrepancia respecto a la legalidad del procedimiento. Consultados los Estatutos, éstos omitían detalles de procedimiento lo que avalaba la licitud de la propuesta.

Fue presentado a la Asamblea un amplio programa en el que destacan objetivos de gran alcance a realizar en tiempo largo, objetivos concretos de gestión inminente y otros de realización periódica fija. Entre los primeros cabe anotar los problemas del trazado de la variante de la Nacional-II, relaciones con la Inmobiliaria y el Consell Municipal, revisión itinerario del autobús, mercado de Sarrià, etc. En el segundo punto destacan objetivos de servicios públicos tales como basuras, jardines, Guardería... Y en el tercer apartado se habló de fiestas y de la revista "Poble".

Como nota complementaria de lo tratado cabe reseñar que se pretende crear un modelo de funcionamiento de la Asociación a base de comisiones de trabajo para cada uno de los problemas que afronta la entidad. Comisiones para las que serán recabadas personas no adscritas a la Junta, pero que en su momento pueden ser decisivas para alguna gestión concreta. Tal es el caso de la Junta de Padres de la Guardería, a la que se quiere dotar de una amplia autonomía.

LA GENERALITAT OFRECE UNA ESPERANZA A LAS ESCUELA DE ADULTOS

De una entrevista realizada recientemente con el Sr. Busquets, representante de la Generalitat en Gerona, con los Vocales de Cultura de los barrios del Pla de l'Horta, Pont Major, y La Rasa, junto con el Conseller de Cultura Quim Rodríguez, llegamos a hacer un planteamiento de la situación actual de los maestros de Pla de l'Horta y Pont Major. Así como la situación actual de la necesidad de continuidad de las escuelas.

El Sr. Busquets nos sugirió que hiciéramos un estudio del barrio y les comunicásemos toda clase de aspiraciones y sugerencias.

Nos comunicó que próximamente se iban a conceder seis contratos más, para la provincia de Gerona y que poco a poco se irían solucionando los problemas de los barrios más afectados y que más tiempo llevarán en marcha, puesto que éste era una garantía de que la escuela de adultos tenía una fuerza arraigada.

La postura del Sr. Busquets nos apareció de una persona que se interesa por la marcha de las escuelas. Sobre todo con ganas de escuchar nuestras aspiraciones y buscar una solución. Tenemos que decir que recientemente ya se han concedido los contratos a dichos maestros.

"Esto ya son hechos, no palabras". La escuela del Pla de l'Horta ha llevado a cabo una encuesta en la que se ha pretendido reflejar el nivel cultural de los adultos de dicho barrio.

Gracias a este trabajo se ha conseguido un conocimiento del actual grado cultural que tiene el barrio formado por 240 familias, con un 58'4% que no posee el certificado de estudios primarios.

Un 24'7% de las personas encuestadas nos han dicho que "saben para ellas", lo cual quiere decir que no saben para nadie más.

Y nosotros nos preguntamos: ¿Las personas tenemos que saber solamente para nosotros mismos o en función de nuestros hijos, del trabajo que desarrollamos y de las exigencias que tiene la sociedad en que vivimos? Consecuencia de esto es otra triste realidad, que el 68'3% de los encuestados tienen problemas a la hora de orientar a los hijos en sus tareas escolares. Y no nos referimos a los hijos en edades de 13 o 14 años, sino a niños que cursan 1.º, 2.º ó 3.º de E.G.B.

Fruto de este trabajo llevado a cabo, ha sido el que algunas personas encuestadas no han querido esperar al inicio del próximo curso y a mitad de éste se han integrado a las clases, para prepararse, y el curso venidero obtener el certificado o el graduado.

Pla de l'Horta ha dado ejemplo de cordialidad y sentido social, ya que de las 240 personas encuestadas en horas de verdaderas obligaciones y tareas familiares, solamente tres personas se negaron a contestar, postura que respetamos. Tenemos que añadir que a pesar de carecer de una cultura básica no carecemos de un sentido social.

Sólo nos falta añadir que quisiéramos que los organismos competentes hicieran un estudio a fondo de las personas que trabajan sin cobrar, como es el caso de los maestros de las escuelas de adultos, ya que no se puede impartir cultura si no se tiene en cuenta el valor de la dignidad de la persona, ya que algunos funcionarios tienen tres y cuatro cargos y cobran de todos ellos sin hacer nada y otros que sólo tiene uno y trabajando por una verdadera causa como es elevar la cultura de los obreros que tienen que mendigar su salario.

Esperamos una respuesta a este problema, esperamos también que la Generalitat aumente la plantilla de maestros para que no sólo se dé una respuesta de cultura a unos barrios que en mayoría son personas pertenecientes a provincias fuera de Catalunya. Quisiéramos que al mismo tiempo se haga un estudio a fondo para también elevar el nivel de cultura de los catalanes.

No me queda otro remedio para terminar ser portavoz de una queja general respecto a la circular que últimamente han recibido los afiliados a la Seguridad Social de Sarrià de Ter.

Tal circular ha sido escrita en catalán. No hay duda de que Catalunya tiene derecho a hablar su idioma, idioma que Franco nos arrebató durante 40 años con la "Dictadura". Ahora algunos catalanes están imponiendo con la "Democracia" que esta lengua la entiendan, la lean y la escriban aquellas personas que no sólo se les arrebató el idioma sino la "comida" y sus tierras. Por favor, señores, hagamos cultura.

¡Esta acción se asemeja a los que construyeron la torre de Babel o Babilonia! ¿Saben ustedes qué quiere decir Babilonia? "Confusión", y la confusión trae la división y la discordia... Lo escribe una catalana.

12 de Marzo de 1981
Vocal de Cultura del Pla de l'Horta:

ENCARNACIÓN CANO

"ESCUELA DE ADULTOS" O "ESCOLA D'ADULTS"

Quin enrenou! Que si bilingüe, que si castellà no. Que català no, que no ho entendrien...! Qüestió de drets els uns, capricis els altres. Tot per un rètol, el de l'escola d'adults:

"Escuela de Adultos"

"Escola d'Adults". No ho entendrien?

Aquesta terra generosa i acollidora vers tot aquell que sota la seva ombra s'ha abrigat. Nació apallissada que ha sobreviscut la més mal intencionada repressió: fer desaparèixer la seva llengua, tradicions, cultura... Poble de gent treballadora que ha acollit a tots els qui espaordits fugien del fantasma de la misèria.

Un mal govern de molts anys va anar empobrint el sud de l'Estat, i les famílies per sobreviure van tenir d'emigrar cap al nord de la península.

Se'ls va rebre bé, se'ls va donar feina, se'ls va oferir la possibilitat de refer la seva vida. No diré que us heu de sentir catalans, que teniu de renunciar al vostre origen... Això, no. Sí que voldria que respectéssiu el dret que tenim els catalans de que ens sigui restituït tot allò que ens va ésser esmicolat. I d'alguna manera esteu obligats a ajudar-nos en la tasca de la catalanització del nostre país, aquest que ens ofereix condicions per a desenvolupar la nostra vida.

País que tant els que són d'origen com els que sou d'adopció hem d'estimar i enfortir.

Que es digui que al Pla de l'Horta encara es posen rètols en castellà perquè la gent ho demana!!!!

B.C.
Pla de l'Horta

MONÓLOGO

FIDEL RINCÓN

Después del carrusel de nombres ya tenemos Presidente del Consell Municipal de Sarrià. Se trata de Joaquín Rodríguez, como ya deben saber. Natural y vecino de Sarrià. Vamos a ver qué aspecto de la sabiduría popular tiene razón: si la que dice "que nadie es profeta en su tierra"; o la otra que afirma "más vale loco conocido que cuerdo por conocer".

Legalidad y resultados al margen, nos parece consecuente la elección de un "sarríanenc" para una gestión del pueblo, pues la real autonomía no es sólo cuestión de grandes entes y burocracias. Empieza en comunidades más pequeñas y representativas como son los mismos pueblos.

Se había hablado del señor Joaquín Nadal, Alcalde de Girona, para presidir el Consell; pero el señor Nadal, como experto, conoce el dicho de que "el pueblo que olvida la historia está condenado a repetirla".

¿A qué viene esto? Muy sencillo. ¿Recuerdan aquello de Carlos I de España y V de Alemania? Aquí, teniendo en cuenta la coincidencia de nombres entre el Presidente del Consell y el que era presunto Presidente nominal, el Sr. Nadal hubiera sido Quim I de Girona y II de Sarrià. "Demasié", que diría un castizo.

Así, pues, resumiendo que es gerundio. Presidente efectivo del Consell: Joaquín Rodríguez. Presidente nominal: Francesc Francisco nuevo concejal del Ayuntamiento de Girona. ¡Por muchos años!

En un acto público celebrado en el Patronato de Padres de Familia de Sarrià de Ter dialogan un "conseller" de Sarrià y un conocido senador en torno al Pla de l'Horta, a tenor de un artículo aparecido en "Poble", revista que estaban ojeando.

-Esta gente del Pla de l'Horta no sé de qué se quejan si tienen de todo. Aparte de lo discutible de ese "todo", uno de ellos ya comentaba "¿De qué se quejan?" cuando por calle teníamos un terraplén junto al bordillo de la acera del tercer bloque.

Por lo visto nuestro "todo" ha de ser ese mínimo logrado con esfuerzo de todos los vecinos. Ya sabemos que hay zonas de Sarrià en peor estado, pero no queremos caer en la filosofía conformista de "mal de muchos, consuelo de tontos".

¿Saben lo del cine infantil? Hace unos días se personó la Guardia Civil reclamando a los responsables de las sesiones de cine proyectadas en las últimas semanas. A alguien le molestó nuestro intento de proporcionar distracción a nuestros pequeños y ha delatado el hecho como delito cuando ni hubo intento de lucro ni iba a ser un hecho permanente. El personal está que arde y al chivato más le valiera no darse a conocer. Como decía Don Quijote: "Cosa veredes, Sancho".

La Taverna del Bon Vi

Restaurant = Bar

PLATS TÍPICS DEL PAÍS

Pont Major, 114 - Telf. 21 36 84 - GIRONA

Pont Major

CONTRAPUNTS

L'ILLA. — Mai s'havien vist tan alts els arbres de l'illa del riu, ni tan espesses les bardisses i mates del terra. Amb aquesta persistent secada, les vores de l'illa donen informació visual exacte de la brutícia que baixa pel riu. L'aigua no circula, com si fós una pasta de llot i fang, grisa, pudenta. No plou. I el que omple el llit del riu són les clavagueres de la capital, les aigües negres sense depurar de la Residència Sanitària, dels pisos de l'Ecisa, de la Presó, de la fàbrica. Aviat podrem anar a l'illa a peu planer.

TELEFÒNICA. — Així de fi treballa la companyia que més bé ho té per apujar els preus del seu servei. Ja fa temps varen fer unes rases al començament del carrer del Pont Major. Les han tapat quatre mesos després. Des de llavors hi ha la runa apilonada prop del carrer, sense que s'hagin preocupat de retirar-la. No és estrany que fent-ho d'aquesta manera, pugui ser Telefònica l'empresa amb més beneficis obtinguts el darrer any de tot l'Estat Espanyol. Passen de tantes coses....

RÈTOLS EN CATALÀ. — Tantes vegades que passa pel carrer, camí de Celrà, el conseller de Cultura del nostre Ajuntament, i la placa continua al seu lloc com deu anys endarrera. El canvi d'idioma està demanat amb molta educació, però ni així hem tingut sort.

Esperem que amb la propera "Campanya de Normalització de la Llengua Catalana", que l'Ajuntament de Girona a través de la Conselleria de Cultura portarà a terme aviat, s'h doni la solució única que té: Carrer del Pont Major. L'escut de la placa li poden deixar. Encara potser el necessitarem anys endavant, quan Sarrià comenci a anexionar els pobles del seu voltant.

CAMP DE FUTBOL. — A punt d'acabar gairebé la temporada i les instal·lacions continuen en pèssim estat. Al lloc que es veu a la fotografia hi haurien d'anar uns bons vestidors, però sembla que s'ha encallat la cosa, i esperem que el proper estiu es pugui ja fer. Portem masses anys només amb promeses...

A.V.P.M.

PONT MAJOR-ESPORTS. CLUB ESPORTIU PONTENC.

El soci n.º 75 escriu sota els efectes de l'àmplia derrota del diumenge dia 22 de març, a La Celler, on el PONTENC fou batut per tres gols a zero.

Val a dir, d'entrada, que el marcador no reflexa el que va passar damunt el terreny de joc, ja que no va ser mai manifesta la superioritat que es pogués deduir del càstig rebut pels xicots blau-granes.

A la primera part, el domini del Celler era ofegador, més per errades de la defensa pontenca, que no pas per mèrits dels cellerencs. El partit es va posar molt difícil, ja que l'equip local anava al descans amb l'avantatge que seria definitiva.

L'àrbrite va solucionar el partit ràpidament, senyalant dos penals contra el PONTENC, que foren transformats, així com un altre gol que es va marcar per un error defensiu.

Amb tot, la jugada clau va estar al començament del partit, quan tot seguit d'haver marcat el Celler el

primer gol de penalt, es va tenir l'ocasió d'empatar, però el penalt xiulat a favor del Pontenc no va ser transformat. Hagués estat l'empat a un gol i la cosa sens dubte hagués canviat.

A la segona part, el PONTENC va apretar fort, fent arreplegar els homes del Celler, i barrant a l'equip del camp. Però la pressió i el domini territorial, fruit de l'empenta i ganes posades pels jugadors Pontencs, no es va traduir en gols, que bé s'ho mereixien. La reacció visitant ja es clàssica de les segones parts, però aquesta vegada no va poder ser.

El que és alarmant, és la quantitat de gols encaixats pel Pontenc, que ja arriben a seixanta en 29 partits, resultant un promig de dos per partit i essent el segon equip més golejat de la categoria.

Per contra, amb 56 gols a favor, es tracta de la tercera davantera més golejadora, només superada pel Vilobí i l'Arbúcies. Coses del futbol, ja se sap.

SOCI 75

Ctra. Mas Prat - Tel. 84
SANT GREGORI (Girona)

Angel Vidal i Roqueta

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS D'AIGUA, GAS, ELECTRICITAT I CALEFACCIÓ

Josep Pla i Oliveras

Avda. de França, 125 - Tel. 21 33 29
SARRIÀ DE DALT (Girona)

Esports U.E.S

SECCIÓ DE BÀSQUET

El propassat 14 de març va celebrar-se al Pavelló Esportiu Sarrià-I, el "1.er Dia del Bàsquetbol Femení", acte organitzat per la Secció de Bàsquet de la Unió Esportiva Sarrià.

Els equips participants eren els següents:

CATEGORIA MINI-BÀSQUET
Dominiques Sant Narcís i U.E.S. Sarrià.

CATEGORIA JUVENILS:
C.B. Anglès, C.P. Domeny i U.E.S. Sarrià.

CATEGORIA SÉNIOR:
C.P. Olot i U.E. Sarrià.

Resultats dels partits:
MINI-Bàsquet:

U.E. Sarrià, 7 - Dom. S. Narcís 85

JUVENILS:

U.E. Sarrià, 29 - C.P. Domeny, 49.

C.B. Anglès, 37 - C.P. Domeny, 31.

C.B. Anglès, 48 - U.E. Sarrià, 24.

Equip campió: C.B. ANGLÈS.

SÉNIORS:

U.E. Sarrià, 59 - C.P. Olot, 61.

Cal dir que durant tot el dia va passar força gent pel Pavelló Esportiu Sarrià-I; es pot dir també que aquest "1.er Dia del Bàsquetbol Femení" va constituir un veritable èxit, tant a nivell esportiu com a nivell organitzatiu.

SECCIÓ DE PATINATGE

El passat 18 de gener es va iniciar la **MEDALLA DE GRAN BRONZE**, al Pavelló Municipal de la Devesa de Girona.

Medalla obligada pels Campionats Provincials de les categories **SÉNIOR**, **JUNIOR-A**, i **JUNIOR-B**.

La secció de patinatge de la Unió Esportiva Sarrià va presentar 6 patinadores: 5 **JUNIOR-B** i 1 de **SÉNIOR**.

Les patinadores **Junior-B** eren: Eva Pinsach, Judith Pinsach, Dolors Cardiel, Anna Abella i Marta Aymerich. Pel que fa a la categoria **sénior**, l'única patinadora era la Dúnia Cervià.

D'aquestes patinadores en varen passar 5, a excepció de la Marta Aymerich, la qual va passar sobradament la repesca de Bronze, que es va celebrar el 15 de febrer a la mateixa pista.

El mateix dia es va iniciar la **MEDALLA DE GRAN PLATA**, medalla obligada només per a les de categoria **Junior**, però també s'hi podien presentar les que varen passar la de Bronze, per així tenir una Medalla superior a la seva categoria.

A aquesta modalitat s'hi varen presentar 25 patinadores de totes les Comarques Gironines, però només passaren la prova 14 patinadores.

D'aquestes 14, tres eren de la Unió Esportiva Sarrià: Eva Pinsach amb 26,6 punts va quedar en 3.er lloc; Judith Pinsach amb 26,1 punts classificada en 5.è lloc, i Dúnia Cervià amb 24,1 punts, en el 14.è lloc.

GRUP INFANTIL DE MUNTANYA

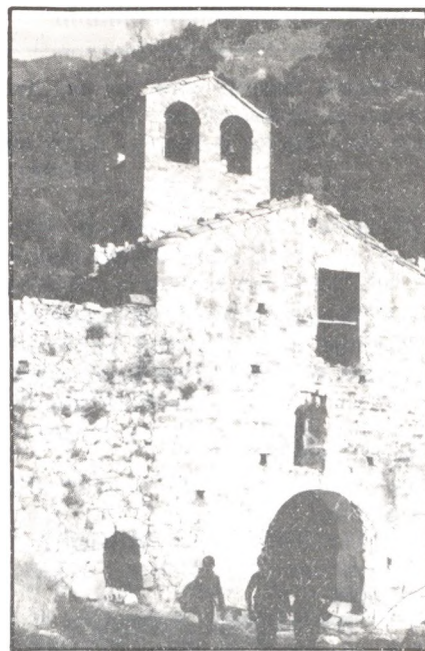
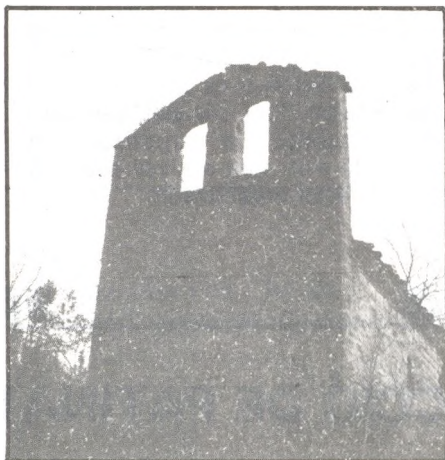
El nostre Grup Infantil de Muntanya, continuant la seva tasca de sortides, es va desplaçar a un dels indrets més bonics de l'alta Garrotxa, i és un dels seus components el qui avui ens fa la ressenya de la sortida:

El dia 8 de març, a les vuit del matí, sortim del nostre porxo vint persones que tenim per destí Sant Miquel d'Ormoier. Es una ermita en runes a la comarca de la Garrotxa, voltada de muntanyes, amb un paisatge molt bonic.

Arribem al poble d'Oix, aparcuem els cotxes, ens carreguem les motxilles a l'esquena i anem a Sant Miquel.

Al cap d'una estona ens aturem a esmorzar a una masia; al voltant de la masia hi ha uns prats molt bonics, amb l'herba molt verda.

Agafem de nou el camí, caminem força, atravessem un riu sec i arribem a Sant Miquel. Visitem l'ermita que està abandonada i no té ni imatge i després anem a dinar a un prat.

Uns quants nens anem a l'ermita de Santa Maria de Graudescales. Quan arribem, fem fotos i ens entornem cap allà on ens esperen els demés companys.

Després de berenar anem a Oix i d'allà cap al porxo.

JOAQUIM LLUNELL
Grup Infantil de Muntanya

UNIÓ ESPORTIVA SARRIÀ

CONVOCATORIA

De conformitat amb l'acord de la Junta Directiva de l'Entitat, es convoca als Srs. Socis a l'**Assemblea Extraordinària** per escollir nou President. Tindrà lloc el proper dia 24 d'Abril de 1981 a les 9'30 del vespre, en primera convocatòria, i a les 10 en segona, a celebrar al Pavelló Esportiu Sarrià I.

Ordre de l'Acte:

- 1.— Estat de comptes.
- 2.— Presentació de candidats a la presidència.
- 3.— Elecció de President.

Per a l'elecció de President i presentació de candidats caldrà tenir en compte els següents articles de l'Estatut de la U.E.S.

TÍTOL III DE LA JUNTA DIRECTIVA

Article 16: El President de l'entitat serà elegit en Assemblea per els socis majors de 21 anys i amb una antiguitat de 4 anys. Els socis electors tindran de complir amb la condició fixada a l'article 12.

TÍTOL II DELS SOCIS

Article 12: Són drets generals dels socis:

- a) El seu lliure accés al local social de l'entitat i altres dependències del Club, atenint-se en tot moment a lo disposat per la Junta Directiva.
- b) L'utilització de les pistes i altres instal·lacions del Club respectant les normes pertinents que a tal efecte s'hagin dictat.
- c) Assistir a les Assemblees que siguin convocades.
- d) Dirigir a la Junta Directiva, per escrit, quantes suggerències es considerin d'interès per l'entitat.
- e) Ser elegits els numeraris majors de 21 anys, per càrrecs directius, d'acord amb lo disposat per la superioritat.
- f) Veu i vot a les Assemblees, quan concorrin les circumstàncies previstes a l'apartat anterior i acreditin una antiguitat de 4 anys.

TÍTOL III DE LA JUNTA DIRECTIVA.

Article 19: Per ser proclamat candidat a President, l'elegit deurà ser avalat per la signatura del deu per cent dels socis electors. (Que en aquest cas són d'un mínim de 40 socis)

Termini de presentació de candidats, màxim el 9 d'Abril a les oficines del Club.

Horari secretaria:

- Dilluns: 8-10.
- Dimarts: 6'30-8'30.
- Dimecres: 6-8.
- Dijous: 6-8.

A l'Assemblea caldrà portar el carnet de soci.

Des de la plaça de l'Om

LA MEMÒRIA DELS FETS PASSATS (I)

Les persones i la història: dos elements essencials que fan que un grup de gent sigui un poble. A casa nostra, vagis allà on vagis, sempre cal fer referència a un fet que va marcar pregonament la vida dels nostres pobles. Es tracta de la guerra civil, la guerra entre "rojos" i "nacionals", la guerra de mitja Espanya contra l'altra mitja Espanya.

Han passat ja més de quaranta anys però encara, a hores d'ara, el seu record i la seva evocació descobreixen ferides sense cicatritzar. Es van fer molts disbarats per totes dues parts. Però el que la gent recorda amb més passió és el que va ocórrer al poble. I llavors el Pont i Sarrià eren dos poblets, units pel Pont de l'Aigua. Encara ara les famílies autòctones es classifiquen per la seva participació en aquells fets: els d'un costat i els de l'altre. Molts dels protagonistes ja són morts; d'altres encara viuen. I les famílies encara parlen amb els seus fills o amb els seus amics, d'aquella persona o d'aquella altra.

L'Església espanyola no va romandre neutral. Va prendre partit, suposo que empesa per les circumstàncies i creguda que es posava al costat de la veritat. Tothom creu que té la veritat, quan fa una cosa. De fet, es va posar al costat dels qui van guanyar la guerra, amb tot el que això suposà de bel.ligerància i d'odi pels de l'altre costat. Podia fer d'altra manera? Heus ací una qüestió interessant; i m'agradaria que algú la respongués.

Com també m'agradaria que algú pogués explicar, sense odi, tot el que va passar. I no només els tres anys de la guerra, sinó també els d'abans i els de després. Repeteixo que cal explicar-ho sense odi, des dels resultats de les eleccions a Sarrià i al Pont en temps de la República, fins als anys negres de la post-guerra, en que la gent havia d'acudir al racionament i al mercat negre -estraperlo- per menjar, i es veien obligats a ser de "falange" i anar a missa.

Molta gent es va veure obligada a fer i a dir el que no creia ni sentia. Només hi ha una cosa ben certa: tothom, per damunt de les creences i opinions, defensava els seus interessos. I, tenint en compte els qui van guanyar la guerra, ja se sap quins eren els interessos que es defensaven després de la guerra.

Dic això darrer per la postura actual de l'Església en certs temps, com pot ser el divorci. A la vista de certes reaccions, encara em sembla trobar-me als anys immediats a la guerra. I també penso el mateix quan les parelles de promesos vénen a casar-se, o quan els pares vénen a demanar el bateig per als seus fills. En molts casos no és possible un diàleg constructiu, puix uns i altres ens situem en una postura com la de la postguerra immediata. A hores d'ara encara es pot ser ateu declarat, o indiferent en coses de religió, i venir a demanar la primera comunió per al fill, com si hom cregués en la força del Sagrament. O ser partidari declarat de la llibertat religiosa i haver de callar o dissimular, perquè la gent no t'entendria o s'enfadarien.

Tornem als fets. Desenterrant papers vells de la Parròquia del Pont, he trobat un document molt important per aclarir algunes coses d'aquells temps difícils i conflictius. He trobat un qüestionari oficial, en el qual el que fou Rector del Pont Major després de la guerra explica el que va passar a la Parròquia. De bell antuvi sembla que aquest testimoni pot ser sospitós, donada la persona que fa les declaracions. Però és que precisament aquest punt és el que dóna valor al que diu. Segons ell, el que va passar al Pont no va ser tan gros com per merèixer una repressió com la de després.

En una propera col.laboració, si Déu plau, faré un resum d'aquest document excepcional.

QUIM PLA

LA RASA

C/. Mn. Cinto Verdager, s/n.
LA RASA
SARRIÀ DE TER

es complau en oferir-vos
els seus serveis de

Perruqueria

Perfumeria

Merceria Especialitat en articles bebè

La bústia de POBLE

Sr. Director:

Li fem a mans relació dels sol·licitants als quals ha estat concedida beca per a estudis de l'Obra Social de "La Caixa".

Ahora li adjuntem un resum de les realitzacions de la mateixa Obra Social a Sarrià de Ter, per si creu d'interès fer-ne algun comentari a la seva revista.

E.G.B.

DELEGADO HERRERA, JOSEP.
GARCIA MOYA, ALÍCIA.
LAFUENTE FONTÀS, EVA.
SOLER CARPIO, M.ª ROSA.

BUP

BALMISA LÓPEZ, MANEL.

OBRA SOCIAL PER A LA VELLESA

Esplai - Club diurn per a persones grans.

OBRA CULTURAL

Obertura Casa de Cultura. (Sala d'exposicions, auditori).

OBRA INFANTIL

Programa "La Caixa a les escoles"

Representacions teatrals, sessions de cinema, recitals de música i poesia, etc., actes tots ells complementaris de l'activitat docent.

OBRA AGRÍCOLA

(Servei d'Informació a la Pagesia).

Curs de Formació de Tecnicus Coopeatius, segona edició a Girona, 21 alumnes, opció a títol oficial.

Propera celebració (1981) de les jornades Agràries de les Comarques Gironines, per a estudiar i proposar solucions als problemes agraris de fons i actualitat, presentació de ponències, debats i redacció de conclusions.

Sr. Director de POBLE

Distingit, amic:

He llegit el programa que anuncia el "1.er Concurs de Fotografia" i em sembla acertada la idea d'aquest certamen, ja que són moltíssims els qui tenen màquina fotogràfica i a molts els interessara presentar alguna foto.

Però no sé si perquè l'han escrit amb molta pressa o per altres causes, resulta que la redacció del programa presenta tota una sèrie d'incorreccions i faltes.

En diré algunes.

Estan mal posats els accents a **fotografia**, **classificaran** i **exposaran**.

Falta l'accent a **Sarrià** (dues vegades) i la dièresi a **Questions**.

El substantiu comú **tamany** no s'escriu amb majúscula.

Allà on diu "**hi haura**" cal dir "**hi hauran**".

Hi ha una preposició **en**, que deuriem substituir per **durant**, pel millor sentit de la frase.

No he trobat en cap "Diccionari general de la llengua catalana" el mot **plac**; és un castellanisme. La paraula castellana **PLAZO**, es tradueix per: "**termini, terme, temps, venciment**". I passa semblant amb la paraula **ENTREGA**, que en català cal dir: "**lliurament, lliurança, remesa,....**"

El més trist és que aquest programa l'ha publicat la Comissió de Cultura.

Salutacions afectuoses

FRANCESC SALA i GUARDIOLA
Ex-Conseller d'Esports.

MI PEQUEÑO RECUERDO

Era allá por el año 1980, ya muy cerca del verano, por el mes de julio. Las altas casas de Sarrià, cuna de los nobilísimos habitantes recibían las primeras caricias de los dorados y tibios rayos del sol de madrugada. En ocho días no había cesado de llover con mayor o menor intensidad. Tras los días grises y plomizos de la lluvia apareció un firmamento limpio de nubes sin celaje alguno y con aquella nítida visibilidad del paisaje y del horizonte que proporciona una diáfana atmósfera al levantarse definitivamente el mal tiempo.

A lo lejos, por encima del campanario, se podía divisar un hermoso valle regado y dividido caprichosamente en su curso juguetón por un pequeño torrente.

Los tímidos rayos del sol contribuían aún más al bello espectáculo haciendo brillar como perlas las gotitas de agua posadas sobre las aristas de las espigas de trigo.

El cielo estaba muy despejado, sin la menor nubecilla. Toda la Naturaleza llenaba el corazón de una satisfacción inefable. Los campesinos se alegraban interiormente por los campos repletos de doradas espigas que sólo esperaban la hoz del segador. El río iba muy crecido y la corriente se deslizaba rauda sobre un fondo muy pedregoso. A la derecha del torrente, una carretera orlada de árboles, vestidos bajo un cielo primaveral. A los pies de los árboles, hermosas flores besuqueadas por alborotadas abejas. Al atardecer brillaban los contornos de los bosques bellamente decorados por cúmulos de pálido sol. Llegaba la noche; la luna parecía un queso de nieve flotando en el río. Mucha gente iba a mirarla, era encantador.

Todo aquello creaba una atmósfera cálida, arrulladora, agradable para dejarse llevar.

ROSA MARIA MARCOS
14 años

Alimentació Nadal

CA"LA LLUCIETA"

**"la Caixa"
Cada dia
més
a prop.**

**Més de 600
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.**

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"